

[Litten Hansen.]

faktisk slet ikke var så dårlig, som han havde fået at vide den var, og jeg har hørt fru Gerda Møller sige, at hun har hørt, der var nogle nøde i Saks København, der mente, der var en forestilling, der ikke var så god.

Formanden:

Ordførerne har chancen i anden omgang, nu er det ministeren for kulturelle anliggender.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Mathiasen):

Jeg skal da gerne give dem ret, der har sagt, at egnsteatrene ikke er blevet tilstrækkeligt tilgodeset endnu. Nu ligger det sådan, at det, man oplever gang på gang, er, at hver gang vi får opfyldt én ting, står der straks nogle nye målsætninger og bliver der rejst krav om noget andet.

Det, der er det afgørende, er, at Aamtsrådsforeningen ganske klart har givet udtryk for, at man ved næste lovrevision er parat og villig til at tage også spørgsmålet om egnsteatrene op, men at man ikke mener, man kan strække sig længere i denne omgang. Jeg vil gerne understrege, at vi i ministeriet er opmærksom på dette problem, og at vi, så snart muligheden er til stede, vil tage problemet op.

Fru Nathalie Lind spurgte, om antallet af repræsentanter for Det danske Teater og Den jyske Opera i styrelsen var et fast tal. Det skal ikke være den store lidenskab for mig; det, der er det afgørende, er vel i og for sig, at man alligevel med en så stor styrelse vil være nødt til at nedsætte et forretningsudvalg, og at man må kunne snakke sig til rette om, hvordan man kan lave noget sådant.

Samtidig kan jeg oplyse, at Det danske Teater og det kgl. teater forsøgsvis allerede fra næste sæson vil iværksætte turnéforestillinger sammen, altså også med administrationen fra Det danske Teater.

Prisdifferentieringen er et spørgsmål, vi vil bede styrelsen tage sig af, så snart den er blevet nedsat.

Til sprogfornyeren hr. Svend Andersen (Rosk.a.) vil jeg sige, at det, der er beklageligt, er, at han ikke har forstået et klap af, hvad teaterrådet egentlig har for opgaver. Det er jo ikke et tilfældigt råd, det er et råd,

som må have en baggrund om scenografi, om teknik, om hvad der sker både ude og hjemme. Det er ikke nok, man bare kommer til et udvalgsarbejde, det er et konstant hårdtarbejdende udvalg, som skal give en indstilling, hvorpå dansk teaterliv bygger; det er et professionelt arbejde, der er tale om. Derfor må jeg sige, at med de sprogfornyelser, hr. Svend Andersen (Rosk. a.) repræsenterer, understreger han i hvert fald, at der er en stor afstand mellem ham og modersmålet.

Så skal jeg kun gøre den bemærkning til dem, der som fru Litten Hansen siger, at de ikke vil medvirke, at man da sagtens kan lade være med at medvirke, sætte sig ned med hænderne i skødet og så ikke opnå noget som helst, men vi, som har været med i denne teaterlov fra 1964, fra den første gang, hvor vi pludselig fik landsdelsscenerne ind i billedet, hvor vi næste gang kom igennem med noget nyt: små teatre, opsøgende teatre, hvor vi kom igennem med den storkøbenhavnske teaterordning, hvor vi nu får den danske landsscene, hvor vi får Den jyske Opera, og hvor vi i samme periode har set en række teatre skyde op: både egnsteatre, opsøgende teatre og en lang række andre ting, vi ved da udmærket godt, at denne teaterlov heller ikke bliver den sidste. Men vi har oplevet, at vi hver gang tager et skridt videre frem i udbygningen af det danske teaterliv, og det er det, der er meningen også med denne lov. Vi har set i praksis, hvor meget der er sket, hvor meget interessen er vokset, og det, skal vi sige retfærdiggør denne lov.

Gerda Møller (KF):

Jeg vil gerne sige til fru Litten Hansen, at jeg har fået set Bim-Bam-Busse, og det, jeg har imod det opsøgende børneteater, er den måde, som de, om jeg så må sige sælger deres forestillinger på. Det er jo således, at de tilbyder skolen den, og hvis skolen så køber en sådan forestilling, bliver børnene, jeg var lige ved at sige tvangsindlagt, for det foregår jo i undervisningstiden, og det vil sige, at forældene ingen mulighed har for at ledsage deres børn til en sådan teaterforestilling.

Da jeg var ude at se Bim-Bam-Busse på en af omegnens skoler, var der en forældrerepræsentant, en sygeplejerske, som sagde, at